

Παιδαγωγικό άρθρο: **Επίδραση της ευρείας χρήσης των ηλεκτρονικών υπολογιστών (personal computer) στο άτομο.**

Η έκθεση στον ήλιο βλάπτει, αλλά η ζωή χωρίς τον ήλιο δε νοείται. Και η διαφήμιση προσβάλλει την ανθρώπινη νοημοσύνη, τσαλακώνει και συρρικνώνει την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, αλλά κάθε ανθρώπινη δραστηριότητα, ομαδική ή ατομική, λαμβάνει χώρα μόνο στα πλαίσιά της και μόνος μέσω αυτής. Το ίδιο συμβαίνει και με τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές {Η/Υ ή personal computer (PC)}, οι οποίοι όχι μόνο πλούτισαν το λεξιλόγιό μας, διεύρυναν και εξομάλυναν το έδαφος στο οποίο «οργώνει» τη φυσική γνώση και παράγει νέα σοδειά, αλλά σημασιοδότησαν εκ νέου και το νόημα της λέξης «πλούτος». Κι αν από το homo sapiens επήγαμε στον homo universalis, επιστρέφουμε, με ανομολόγητη και συχνά ασυνείδητη χαρά, πάλι στον homo sapiens. Και η σοφία της γνώσης αποκαλύπτει πως ο νους μας δεν είναι σκληρός δίσκος του υπολογιστή ούτε κρίνεται η αξία του από τη χωρητικότητά του. Αξία ανυπολόγιστη έχει ο τρόπος με τον οποίο επεξεργάζεται αυτή τη σοφία, φυσική–«θεική» και επίκτητη–ανθρώπινη. «Αξία δεν έχουν οι γνώσεις αλλά η γνώση». Και **ο ηλεκτρονικός υπολογιστής (Η/Υ) -με το Διαδίκτυο- είναι το τέλει δημιούργημα του ανθρώπινου πνεύματος και το μοναδικό μέσο που του εκχωρεί τη δυνατότητα να επεξεργάζεται όλη αυτή τη σοφία και να την αξιοποιεί, όχι να την εκμεταλλεύεται, κάθε φορά που «χρεία εστί» και όχι «ανάγκη εστί»**.

Το μεγαλύτερο τίμημα, ωστόσο, είναι η αίτηση - απαίτηση χρόνου μπροστά στην οθόνη. **Ποτέ άλλοτε δεν πέρασαν τόσο γρήγορα οι ώρες όσο περνούν στην οθόνη του υπολογιστή.**

Η σπή της κλεψύδρας, που το χρόνο καταμετρά, ποτέ δεν είχε μεγαλύτερη διάμετρο. Ώρες ατέλειωτες περνούν μπροστά στην οθόνη αρχίζοντας από την προσπάθεια εύρεσης του αναγκαίου για μας υλικού και συνεχίζοντας με τη μελέτη του, την επεξεργασία του, τον επανειλημμένο έλεγχο μέχρι η δική μας εργασία να πάρει την επιδιωκόμενη και προσδοκώμενη μορφή. Η μόνωση αυτή δεν απέχει πολύ από την **απομόνωση**

, που γίνεται έντονη, όταν οι οικογενειακές και άλλες υποχρεώσεις –δίνω έμφαση στις οικογενειακές- ασκούν τη δική τους πίεση και στέλνουν τις «ερινύες» για παραμέληση καθηκόντων. Και τα **συμπτώματα**

εκδηλώνονται και

σωματικά: οφθαλμικοί ερεθισμοί μέχρι και ανεπανόρθωτες παθήσεις, δυσκαμψία σπονδυλικής στήλης, λόγω ακινησίας

(δεδομένου ότι οι γιατροί ισχυρίζονται πως η καλύτερη στάση για προβλήματα οστών είναι η επόμενη, εννοώντας την ανάγκη της κίνησης και της άσκησης).

Όλα τα παραπάνω είναι μια οπτική, αλλά ούτε τα οφέλη ούτε οι «ζημίες» μας επιτρέπουν να ταχθούμε υπέρ των μεν και κατά των δε, αν θέλουμε να διατηρήσουμε και να δηλώσουμε την πνευματική μας υγεία. Εξάλλου τα αγαθά «κόποις και θυσίαις» κτώνται. Ο καθένας μας οφείλει να τοποθετηθεί απέναντι στο πρόβλημα κριτικά, στοχαστικά, εμπειρικά ορμώμενος, και, αν χρειαστεί, να το επαναπροσδιορίσει. Μόνοι μας γινόμαστε, πολλάκις, οι καλύτεροι γιατροί για τον εαυτό μας. Οι αφορισμοί είναι αναχρονιστικά σκεπτικά, δεν πρέπει με την πνευματική πρόοδο του ανθρώπου ούτε συνάδουν με την πολιτισμική του ταυτότητα.

Ο «φαρμακοποιός» που θα «ποιήσει» και θα ορίσει το δείκτη προστασίας από τον ήλιο του Η/Υ είναι ο εαυτός μας, είμαστε εμείς οι ίδιοι

Ευαγγελία Ράπτου - Στεργιούλα. Καθηγήτρια Ελληνικής Φιλολογίας & Υποψήφια Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Αιγαίου

email: raptoueva@yahoo.gr